

ע"פ 6341/14 - ניסים בן אישטי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6341/14 - א'

לפני: כבוד השופט ס' גוברמן

המבקש: ניסים בן אישטי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 3.9.2014 בת"פ 26284-08-13 שניתן על
ידי כבוד השופט כ' סעב

תאריך הישיבה: כ"ח באלול התשע"ד (23.9.2014)

בשם המבקש: עו"ד רן קרויט

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בת"פ 26284-08-13 (השופט כ' סעב), במסגרתו הושת על המבקש עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי כספי.

כתב האישום

2.

המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בשתי עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 402(ב) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ושתי עבירות של קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין. כתב האישום המתוקן כלל שני אישומים, בשניהם צוין כי ביום 26.5.2014 קשר המבקש קשר עם אנשים נוספים שזהותם אינה ידועה (להלן: החבורה) לשדוד שליחי פיצרייה ולגנוב את כספם ורכושם.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.5.2014 בשעה 23:37 התקשר אחד מחברי החבורה ממכשיר טלפון שהיה ברשות המבקש לפיצריית "באבו" בעכו והזמין במרמה משלוח פיצה לבניין שנמצא בעכו. בהתאם להזמנה, הגיע שליח מטעם הפיצרייה (להלן: מתלון 1) לכניסת הבניין. עם הגיעו לשם, התנפלו עליו שלושה מאנשי החבורה (להלן: השלושה), כאשר אחד מהם מחזיק בחפץ הנחזה לאקדח ושניים מחזיקים בסכינים. השלושה איימו עליו באקדח ובסכינים וביקשו כי ימסור להם את הפאוץ' שנשא על גופו. משסירב לעשות כן, כיוונו לעברו את האקדח ואיימו כי ירו בו, תקפו אותו בסתירות על פניו והצמידו סכין לצווארו. מתוך פחד, מסר להם המבקש את תיק הפאוץ' והחבורה נמלטה מהמקום.

על פי עובדות האישום השני, ביום 27.5.2013 בשעה 01:47 התקשר אחד מהחבורה מהנייד שהיה ברשות המבקש לפיצריית "דומינוס פיצה" שבקריית מוצקין והזמין במרמה משלוח פיצה לבניין שנמצא בקריית חיים. בהתאם להזמנה, הגיע באותו לילה שליח מטעם הפיצרייה (להלן: המתלון 2) לכניסת הבניין. עם הגיעו לשם, התנפלו עליו השלושה והורו לו למסור לידיהם את תיק הפאוץ' שנשא על גופו. השלושה תפסו את ידיו ואחזו אותו בחוזקה, איימו כי ידקרו אותו ונטלו מתיק הפאוץ' 200 שקל. לאחר מכן נטלו ממנו את הסוללה של מכשיר הטלפון שנשא עמו, את הקסדה ואת המפתחות של הקטנוע. הורו לו לשכוב על הרצפה ואיימו עליו לבל יתקשר למשטרה.

גזר הדין של בית המשפט המחוזי

3.

ביום 3.9.2014 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש. בקביעת המתחם, עמד בית המשפט המחוזי על מדיניות הענישה בעבירות אותן ביצע המבקש, שקל לחומרה, בין היתר, את התכנון שקדם למעשים, וקבע מתחם עונש שנע בין שנתיים לחמש שנים, לכל אירוע. בית המשפט המחוזי קבע גם כי אין לסטות לקולה מן המתחם משיקולי שיקום שכן המבקש לא השתלב במסגרת טיפולית. בקביעת העונש בתוך המתחם, שקל בית המשפט המחוזי לקולה את גילו הצעיר של המבקש; עברו הנקי; הודייתו בשלב מוקדם של הדיון; ונטילת האחריות והבעת חרטה מצדו. לנוכח האמור, השית בית המשפט המחוזי על המבקש את העונשים שפורטו בפסקה 1.

הבקשה

4. בבקשתו טוען המבקש כי סיכויי הערעור הם טובים וזאת לנוכח חומרת העונש שהוטל עליו. נטען כי בית המשפט לא ייחס משקל מספק לנסיבותיו האישיות ולחלקו המזערי באירוע, שכן הוא לא היה מבין השלושה שאיימו על המתלוננים. כן נטען, כי בית המשפט לא נתן משקל מספק להמלצת שירות המבחן לא להטיל עונש של מאסר בפועל עליו. המבקש טוען כי הוא יעתור להמיר את רכיב המאסר בפועל לעבודות שירות ומשכך, אם לא יעוכב הביצוע יכול וייתר ערעורו. עוד טוען המבקש כי אין חשש להימלטותו מן הדין, זאת לנוכח העובדה כי לא הפר את המעצר הלילי שהוטל עליו במסגרת ההליכים בבית המשפט המחוזי וכן משום שהופקדו ערבויות כספיות גבוהות.

5. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הערעור מופנה אך ורק כלפי גזר הדין וכי סיכויי הערעור הם נמוכים. עוד נטען כי העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים והוא הולם את נסיבות העבירות ואת חלקו של המבקש בביצוע. עוד נטען כי התסקיר שהוגש בעניינו לא היה חיובי שכן בסופו של יום שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. לבסוף, נטען כי גם אם בית המשפט יפחית במידת מה את העונש שהוטל עליו הרי שלא יופחת במידה שאי עיכוב ביצוע יסכל את מטרת הערעור.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור, בבקשת עיכוב הביצוע, ובגזר הדין של בית המשפט המחוזי, וכן שמעתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. ככלל, נאשם יחל בריצוי עונש מאסר בפועל מיד עם מתן גזר הדין. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר תאושר רק "במקרים חריגים, שהנטל להצדקתם מוטל על המבקש" (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 282 (2000) (להלן: פרשת שוורץ)). בפרשת שוורץ נקבע כי בעת החלטה על עיכוב ביצוע, יש לבחון בין היתר, את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, אורך תקופת המאסר, סיכויי קבלת הערעור וטיבו, עבר פלילי ונסיבות אישיות (שם, עמ' 277-282). מבלי לקבוע מסמרות בעניין זה, אציין כי סיכויי הערעור ובתוך כך ביטול רכיב המאסר בפועל והמרתו למאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, על פני הדברים אינם נראים גבוהים. יצוין עוד כי גם אם בית המשפט ישקול להפחית את עונשו של המבקש, אני סבור כי על פני הדברים, העונש לא יופחת במידה שיש בתחילת ריצוי העונש כדי לסכל את מטרת הערעור.

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח באלול התשע"ד (23.9.2014).

ש ו פ ט

עמוד 3

